

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 342/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť O. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2 T 76/99 z 26. februára 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. B. **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júla 2006 doručená sťažnosť O. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 T 76/99 z 26. februára 2003.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bol trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 2 T 76/99 z 12. júla 1999 uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 30 mesiacov pre trestný čin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 a § 250 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd uznesením z 26. februára 2003 sp. zn. 2 T 76/99 nariadil sťažovateľovi výkon podmiennečne odloženého trestu, pretože v skúšobnej dobe spáchal ďalší trestný čin, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 3 T 31/01 a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmiennečne.

Sťažovateľ sa podnetom z 20. februára 2006 obrátil na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) a domáhal sa započítania vykonaného trestu odňatia slobody od 8. júna 2005 do 30. januára 2006 na základe uznesenia okresného súdu z 26. februára 2003, do trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov uloženého mu vo veci sp. zn. 1 T 133/02.

Z listu generálnej prokuratúry z 5. mája 2006, ktorý tvoril prílohu sťažnosti vyplýva, že v postupe okresného súdu bolo zistené závažné procesné pochybenie pri nariadení výkonu podmiennečne odloženého trestu. Postup okresného súdu nebol správny, pretože skúšobná doba podmiennečného odsúdenia uplynula 29. januára 2002. Sudca okresného súdu v zákonnej jednoročnej lehote nekonal a ani nevydal žiadne rozhodnutie. O nariadení výkonu podmiennečne odloženého trestu rozhodoval 26. februára 2003, t. j. až po márnom uplynutí jedného roka od uplynutia skúšobnej doby a až po osvedčení, ktoré nastalo zo zákona. Okresný súd rozhodol o nariadení výkonu podmiennečne odloženého trestu v rozpore s ustanovením § 60 ods. 3 Trestného zákona.

Po zistení nesprávneho postupu sudca okresného súdu opatrením z 30. januára 2006 nariadil prepustenie sťažovateľa z výkonu trestu. Toho istého dňa nastúpil sťažovateľ na výkon trestu odňatia slobody uloženého mu v trestnej veci sp. zn. 1 T 133/02 v trvaní 15 mesiacov.

Z listu generálnej prokuratúry ďalej vyplýva, že požadované započítanie vykonaného trestu odňatia slobody nebolo možné v zmysle ustanovenia § 38 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005.

Následky nesprávneho postupu okresného súdu pri nariadení výkonu podmiennečne odloženého trestu bolo možné riešiť jedine odškodnením sťažovateľa za nezákonne strávenú dobu vo výkone trestu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Postup podľa uvedeného zákona bolo možné uplatniť za predpokladu, že nezákonne rozhodnutie bolo na základe mimoriadneho opravného prostriedku zrušené.

Zrušenie uvedeného rozhodnutia prichádzalo do úvahy podaním sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 266 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005. Z listu generálnej prokuratúry ďalej vyplýva, že za súčasnej právnej úpravy (§ 566 ods. 2 Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006 zákona č. 301/2005 Z. z. v znení zákona č. 650/2005 Z. z.) už nie je možná náprava mimoriadnym opravným prostriedkom u tých súdnych rozhodnutí, ktoré nadobudli právoplatnosť pred 1. januárom 2006. Rozhodnutie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 26. februára 2003.

Sťažovateľ však rozhodnutie o nariadení výkonu podmiennečne odloženého trestu odňatia, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. februára 2003, nenapadol mimoriadnym opravným prostriedkom, a podľa teraz platnej právnej úpravy už nie je možná náprava mimoriadnym opravným prostriedkom u takých súdnych rozhodnutí, ktoré nadobudli právoplatnosť pred 1. januárom 2006. Rozhodnutie okresného súdu o nariadení výkonu podmiennečne odloženého trestu nadobudlo právoplatnosť 26. februára 2003, preto nie je možné vykonať opatrenie na nápravu zisteného stavu.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd uznesenie okresného súdu sp. zn. 2 T 76/99 z 26. februára 2003 zrušil, započítal nezákonne strávený čas vo výkone trestu odňatia slobody (od 8. júna 2005 do 30. januára 2006) do trestu odňatia slobody, ktorý v čase

podania sťažnosti vykonával a nariadil jeho prepustenie z trestu odňatia slobody 8. septembra 2006.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 22/02 uvádza: „Sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti.“

Ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. 2 T 76/99 zistil, že sťažovateľ sa na verejnom zasadnutí okresného súdu 26. februára 2003 vzdal práva podať sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 2 T 76/99 z 26. februára 2003 aj v mene oprávnených osôb. Taktiež zástupca Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sa vzdal práva podať opravný prostriedok. Uvedené uznesenie okresného súdu bolo sťažovateľovi doručené 2. mája 2003.

Dňa 7. mája 2003 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa proti jeho uzneseniu z 26. februára 2003. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 4 Tos 44/04 z 22. apríla 2004 sťažnosť sťažovateľa zamietol, pretože sťažovateľ na verejnom zasadnutí okresného súdu po zákonomnom poučení prehlásil, že sa vzdáva možnosti podať sťažnosť aj za oprávnené osoby. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že krajský súd musel bez preskúmania merita veci rozhodnúť podľa § 148 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o zamietnutí jeho sťažnosti.

Uznesenie okresného súdu sp. zn. 2 T 76/99 z 26. februára 2003 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 4 Tos 44/04 z 22. apríla 2004, ktorým bola sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu prvostupňového súdu odmietnutá, nadobudlo právoplatnosť 26. februára 2003. Predmetné uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 31. mája 2004.

V konkrétnych okolnostiach tohto prípadu od právoplatného skončenia trestného konania vedeného proti sťažovateľovi do 19. júla 2006, keď bola jeho sťažnosť doručená ústavnému súdu, uplynulo nepochybne dlhšie časové obdobie ako uvedená zákonná dvojmesačná lehota.

Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd odmietol sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní, nezaoberal sa žiadosťami sťažovateľa, ktoré sú viazané na rozhodnutie vo veci samej (napr. zrušenie uznesenia okresného súdu sp. zn. 2 T 76/99 z 26. februára 2003, prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2006